

ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳತೋಡಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಳೆಯ ಮೋಡಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಹೋರಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾರುವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಉಲರಿನವರೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮೊರಿನ ರಂಗನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ಗುಡಿಯ ಬಳಿ ಸೇರಿ ‘ಹೋರಬೀಡು’ ಆಚರಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ಕೋಮಿನವರ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಡೆದು, ದಿನ ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀರಗಂಟಿ ಎಲ್ಲಪ್ಪ ‘ಹೋರಬೀಡು’ಗೆ ಹೋಗುವ ದಿನವನ್ನು ಉಲರಿಗಲ್ಲಾ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದು. ಆ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ತುದಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

‘ಹೋರಬೀಡು’ಗೆ ಹೋಗುವ ದಿನ ಮುಂಚಾನೆ ಉಲರಿನ ಎಲ್ಲಿರ ಮನೆಯವರೂ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ಪಾತ್ರೆ-ಪಡಗ, ದಿನಕ, ಕುಡಿಯಲು ಹರಿವೆಯಲ್ಲಿ ನೀರನನ್ನು ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೀಕೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ದನ-ಕರ, ಕುರಿ-ಮೇಕೆ-ಕೋಳಿ ಎಲ್ಲವನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬರುವಾಗ್ನಿ, ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೀಗ ಜಡಿದು, ಉತ್ತರಾಸಕ್ಕೆ (ತಲೆಬಾಗಿಗೆ) ಕಕ್ಕೆ (ಮುಳ್ಳು) ಎಳೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕೋಳಿಟ್ಟೀಯಿಂದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಬಾಣಾಯಿವರನನ್ನು ಬಿಡದೆ ಒಂದು ನರಿಟ್ಟೀವರೆಗೂ ಉಮ್ಮೆಯಾಗಿ ಇರದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೋರಬಂದ ಮೇಲೆ, ಯಾವುದೇ ದುಷ್ಪ ಶಕ್ತಿಗಳು ಉಲರು ಪ್ರವೇಶಸರೇ ಇರಲಿ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ, ಉಲರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಎಲ್ಲ ದಾರಿಗಳಿಗೂ ಕಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ